

Familjen Narrowe i Sverige 50 år - 2015

Käre Morton och Judith

När er dotter Lisa uppmärksammade mig på att det faktiskt år 2015 är 50 år sedan ni anlände till Sverige, krävdes ingen övertalning – Judiska Församlingen vill självklart uppmärksamma detta. En familj som betytt så mycket för den Församling vi har idag.

Ni anlände med era två barn Joshua och Lisa från USA, David föddes i Sverige.

Det som utmärkte Stockholms församling då var att det judiska var något man ägnade sig åt i synagogan under shabbat och de olika judiska högtiderna.

Till mångas förvåning visade det sig att man kunde leva ett judiskt liv resten av veckan också.

Tänk att den unge amerikanske rabbinen tyckte om att spela basket med barnen på Glämsta, tänk att han sjöng och undervisade sittandes på golvet. Vad var det här för något?

Ert hem blev en naturlig träffpunkt för många medlemmar, inte minst för Andreas och mig när vi flyttade till Stockholm och blev välkomnade till er familj på ett otroligt generöst sätt.

Denna generositet mot andra har bara fortsatt. Ni har ett fantastiskt hem.

Morton, dina stora insatser för vår församling som lärare, inspiratör och engagerad andlig ledare har fått genklang även utanför vår församlings väggar.

Dina insatser i Bibelkommissionen och det ekumeniska arbetet är väl omvittnat.

Du har publicerat ett otal artiklar på svenska, engelska och hebreiska, du är än idag, långt efter pensioneringen en judisk auktoritet för så många av oss.

Vi var många som imponerades av att du under Jom Kipur-gudstjänsten utan förberedelser, sjukdom i sista stund, gick upp och läste Haftaran.

Din kommentar till mig efteråt var "Äsch, det var väl inget, jag har hört den så många gånger", men det var ingen liten sak.

Judith har varit ett självklart stöd för dig och familjen under alla år. Din energi hade inga gränser, samtidigt som du tog hand om hem och barn, undervisning av våra barn och ungdomar i församlingen gjorde du också egen akademisk karriär inom social-antropologin. En karriär som resulterade i en doktorsavhandling om turkiska kvinnor. Jag minns hur imponerad jag var av att du lärde dig turkiska.

Morton, för exakt 10 år sedan utkom dina memoarer med titeln "En tretvinnad tråd". Den beskriver dina tre identiteter som amerikan, jude och svensk.

Inget är mer relevant idag än att tala om identitet, integration och tillhörighet.

Men i boken beskriver du också så mycket annat om dig och dina val och inte minst Judiska Församlingens utveckling.

När jag nyligen läste om boken fastnade jag för den besvikelse du gav uttryck för 1998 i samband med din pensionering; nämligen att du inte lyckats bidra till en svenskfödd rabbin att leda vår Församling och stora synagoga. Men du skrev också följande och jag citerar.

”Det är tid för mig att lämna plats för en yngre kraft. Som tyvärr måste bli en man. Församlingen är ännu inte beredd att ta emot en kvinnlig rabbin.”

Det dröjde 17 år Morton, men idag har vi en kvinnlig rabbin, som började sin judiska studiebanan här i Stockholm på Paideia för att därefter fortsätta till rabbinstudier i USA och Israel. Idag är hon tillbaka och vår svensktalande rabbin.

Judith och Morton, jag skulle kunna fortsätta mycket längre. Det finns så mycket att säga och beskriva om er betydelse, om Josh, Liza och David – om alla studiecirklar och diskussioner i ert hem, alla sederaftnar och shabbes-middagar tillsammans.

Det är med stolthet och tacksamhet jag kan säga att jag haft förmånen att räkna er familj som vänner.

Jag gör mig nu till talesperson för Stockholms församling, men vågar även ta ton för församlingarna i Göteborg och Prag där du, Morton verkade efter din pensionering.

Morton, Tack för att ni valde att flytta till Sverige 1965!

Tack för att familjen Narrowe förändrade bilden av vad det innebär att vara jude och leva som jude

Tack för all den kunskap ni förmedlat till flera generationer judar.

Shabbat shalom och Chag Sameach!